

lyver. Og man kan heller ikke sige, at hun er utroværdig – generelt set. Og regeringens økonomiminister har rent faktisk sagt, at det, som regeringen spillede ud med, var en forhøjelse af bruttoskatten. Det var meningen, at det skulle være virkningen.

Hr. Ole Stavad har endnu ikke bekræftet, at det lykkedes Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre at få fjernet ethvert skatteelement i regeringens forslag. Vi står nu med en ren opsparingsordning på individuelle konti, hvor folk får det ud, som de har sat ind, med rente og rentes rente.

Jeg vil gerne sige til hr. Elmquist, at Det Konservative Folkeparti er fuldt ud bevidst om, at vi er forligspartnere i politiforliget. Det står vi ved. Vi har også på behørig vis anmodet om at få forliget genforhandlet, eftersom vi mener, at forudsætningerne har ændret sig. Det har regeringen accepteret.

Vi har sammen med Venstre lagt nogle bud på bordet. Vi er ikke bundet, vi er et selvstændigt parti, vi går til de forhandlinger med det mål at sikre politiet ekstra ressourcer, således at det bliver i stand til at løse de opgaver, som var forudsætningen bag det oprindelige politiforlig. Vi er parat til at finansiere de ekstra ressourcer, der måtte skulle til. Der er ikke noget som helst dramatisk i det.

Men jeg vil da gerne, om hr. Elmquist senere på dagen vil løfte sløret for, om han på samme nidkære måde vil vogte over de forlig, der blev brudt i regeringens finanslovudspil? Er hr. Bjørn Elmquist parat til simpelt hen at fjerne regeringens forslag om yderligere udgifter for arbejdsgiverne i forbindelse med AER-ordningen? Det vil jeg gerne vide. For det forslag, som regeringen er kommet med i sit finanslovudspil, er direkte i strid med det forlig, som Det Konservative Folkeparti har med regeringen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er sådan set mest af hensyn til økonomiministeren, at jeg har bedt om ordet. Jeg synes ikke, at citatet, som jeg husker det, var særlig rigtigt. Det, som jeg mener økonomiministeren svarede på et spørgsmål, var, at hvis der var nogle, der ville kalde det for en skat, måtte de godt gøre det for hendes skyld, og det må man også gerne for min skyld.

Det, som jeg bare har forsøgt at afdække her, er, at Venstre og De Konservative har haft et meget stort behov for at fortælle, at det ikke er

en skat, hvad vi hele tiden har været enige i. Det var det ikke oprindeligt, det er det stadig væk ikke. Men begge modeller, kan jeg sige til fru Pia Christmas-Møller, tæller med i skattestrykket.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Vi kan gå videre i talerrækken.

Jes Lunde (SF):

Regeringens forslag til finanslov for 1998 er efter SF's opfattelse udtryk for passivitet i forhold til mange store problemer i samfundet.

Det går i mange henseender godt med økonomien. Den generelle arbejdsløshed er faldet, og det ser i 1997 ud til at blive sådan, at vi får et overskud på statsfinanserne takket være sidste års finanslovaftale mellem regeringen og SF. Denne finanslovaftale indebar også en række fremskridt på miljøområdet, inden for arbejdsmiljøet, uddannelserne, en øget indsats over for udsatte grupper osv.

Men resultaterne fra sidste år giver langtfra baggrund for at slappe af og læne sig tilbage, som regeringen gør det, og sige, at nu går det hele, som det skal. Det gør det desværre på en række punkter absolut ikke.

Først og fremmest er der mange skævheder i samfundet, som grundlæggende stadig findes. Det indebærer f.eks., at arbejdsløsheden blandt ufaglærte stadig er meget stor, og som sædvanlig er det endnu værre, hvis man samtidig er kvinde eller oppe i årene. Mange unge kan stadig ikke få en uddannelsesplads, mange ældre får alt for lidt omsorg, og vi har for lidt tid til at være sammen med vore børn. Mange miljøproblemer er uløste og nogle endda direkte forværrede.

Hvad angår det sidste område, var forslaget til finanslov i år for første gang nogen sinde ledsaget af en miljøvurdering, og det er jo ganske flot. Vi er simpelt hen det første land i verden, der er gået i gang med det, og der var jo også tale om et SF-fingeraftryk fra sidste års aftale.

Men selve miljøvurderingens indhold lader til gengæld en hel del tilbage at ønske. For eksempel er der slet ikke den gennemgribende vurdering af CO₂-udviklingen, som der er brug for. Det er afgørende, at formen bliver væsentlig mere kvalificeret i de kommende år. Det skal vi nok levere en række gode ideer til i de forhandlinger, vi skal ind i.